Temps Ordinari - Dinovè diumenge

Per Administrador el dg., 10/08/2014 - 09:00

1Re 19, 9-13
Rm 9, 1-5
Mt 14, 22-23

1- Tots sabem que Jesús ens va donar un manament: "Estimeu-vos els uns als altres. Però aquest no és l'únic manament que ens dóna a l'evangeli. N'hi ha un altre que també surt sovint: ***« No tingueu por ».*** No sé si tots tenim clar que això és també un manament del Senyor. Un creient no pot viure amb el cor angoixat, sense esperança. Això seria signe de solitud. Però nosaltres no n'estem mai, de sols. És clar que tenim problemes: sempre en tindrem. Jesús no ha vingut pas a solucionar les nostres dificultats. Si ell en va passar, també en passarem nosaltres. Però sí que ha vingut a dir-nos que, sigui quina sigui la nostra situació, sempre el tindrem al costat. I que això ens ha de donar confiança perquè mai no estarem sols. Me'n sento, de sol? Per què? *2-Fixem-nos en l'evangeli d'avui. Aquells deixebles es troben en plena nit lluitant contra les ones i el vent, que els destorben d'avançar.* És la imatge de la nostra vida: sovint en el nostre caminar ens trobem amb forces que ens frenen, que ens impedeixen de viure la nostra vida amb la pau al cor, sense por. Jesús ja ho sap que ens trobarem amb dificultats. No sé si us heu adonat que va ser ell mateix qui va obligar els deixebles a pujar a la barca. També és Jesús mateix qui ens ha "embarcat" a nosaltres. Es Jesús qui ens envia enmig de la tempesta del món: no vol que ens tanquem en un hivernacle. Vol que siguem "llevat enmig de la pasta". Es aquí on hem d'escampar la seva Bona Nova amb el testimoni de la nostra vida. És enmig el món on hem d'aprendre a lluitar per fer avançar la barca de la nostra vida i de tota la humanitat. Sabem lluitar amb fermesa o ens ofeguem en una gota d'aigua?. *3-Diu l'evangeli que passades les tres de la matinada, Jesús s'acostà a la barca caminant sobre l'aigua embravida pel temporal.* No sabem si és un simbolisme. El que sí que queda clar és que Jesús qui els havia embarcat, ara no els podia deixar sols. I no els va deixar. Com tampoc no ens hi deixarà a nosaltres. Si cal, també ens ajudarà, fins i tot, amb mitjans insospitats. Confio en el Senyor? És curiós: sovint pensem que Jesús és a prop nostre únicament quan tot ho veiem clar, quan no tenim dificultats, quan tot és en calma. Però l'evangeli d'avui ens fa veure que quan és negra nit i la tempesta és més forta, Jesús també és presenta allà al mig, per ajudar-nos. La llàstima és que sovint no som capaços de reconèixer-lo i, com els deixebles, el prenem per un fantasma. Sabem descobrir Jesús present al costat nostre en qualsevol situació? Al veure l'espant dels deixebles, Jesús els diu : **« no tingueu por,que sóc jo ».** És propi de Jesús asserenar els esperits i retornar la pau als cors. Això ja ho sabem, però potser no ens n'acabem de fiar del tot. Tenim bona voluntat, volem confiar en Jesús i treure'ns la por del damunt. Però la nostra fe és dèbil. Com la de Pere, que comença a caminar sobre l'aigua, però s'espanta, la seva fe vacil-la i comença a enfonsar-se. Aquest episodi és molt significatiu: per acostar-se a Jesús cal arriscar-se, cal "llançar-se a l'aigua". Només qui s'aventura troba el camí. Només qui passa dificultats sent la necessitat del Senyor. Mentre vulguem trobar Déu asseguts, tranquils, com qui mira la televisió, mai no descobrirem la seva presència real en la nostra vida, ni en sentirem la necessitat. Cal llançar-se enmig de les dificultats del món i allà sí que el trobarem. *4- I no tinguem por. Si defallim, en tenim prou d'invocar Jesús. Pere, quan veu que s'enfonsa, invoca el Senyor:* ***"Senyor, salveu-me".*** *I diu l'evangeli que:* ***"A l'instant Jesús li donà la mà".*** Ell mai no ens deixarà sols: mai no deixarà sense resposta una súplica sincera. Mai no deixarà de donar-nos la mà. Per això, Jesús ens diu també a cadascun de nosaltres: **"Quina poca fe! Per què dubtaves?".** Em sento al·ludit? Estic convençut que, viatjant amb el Senyor, la barca de la meva vida sempre arribarà a bon port? Fixem-nos que l'evangeli diu que, quan Jesús puja a la barca, **"el vent amainà".** Això té un significat profund: sempre que Jesús es faci present en la nostra vida, recuperarem la pau al cor. M'ho crec això? Doncs, procurem viure d'acord amb aquesta creença. *Durant els mesos de juliol, agost i setembre us oferim els punts de reflexió del* ***P. Lluís Armengol i Bernils*** *(Terrassa, 1924 - Sant Cugat del Vallès, 2007), publicats al llibre* ***"El pa de la Paraula nº 3. Diumenges i festius. Cicle A."*** *Editorial Claret, 2004*